

Karma v manželských a partnerských vztazích

Robert A. Powell

Partnerské a manželské vztahy v astrologii

V hermetické astrologii výzkumu karmy existuje zásada, že nalezení karmického vztahu odpovídajícím výzkumem má přednost před srovnáním horoskopů s přihlédnutím k jejich astrologické kompatibilitě. Nynější horoskopy mohou sice být výchozím bodem zkoumání karmy, ale soulad nebo nesoulad dvou horoskopů sám o sobě nebude považován v hermetické astrologii za rozhodující skutečnost pro druh vztahu dvou lidí. Rozhodující je jejich karmický vztah.

Centrální roli v astrologii, ať již na Východě nebo na Západě, dlouho hrálo studium *partnerských vztahů*. V Indii bylo porovnávání horoskopu považováno za tak důležité pro svolení ke svatbě, že o uzavírání sňatků bylo často rozhodováno především na základě astrologické kompatibility. Tradičním východiskem pro hodnocení astrologické snášenlivosti podle harmonických aspektů bylo vždy srovnání horoskopů možných partnerů. Harmonické aspekty mohou být vcelku klasifikovány podle astrologických oblastí:

(1) domy (postavení planet v domech); (2) aspekty (postavení planet navzájem); a (3) zvěrokruh (postavení planet ve znameních zvěrokruhu). Velkou roli zde také hrají metamorfózy aspektů (2) a seřazení ve zvěrokruhu (3). Do posuzování je vtaženo také planetární postavení v domech (1). V normální definici domů jsou pojaté ascendent (AC) a střed nebes (medium coeli = MC), aby se určilo první dělení do čtyř kvadrantů domů, kdy se každý kvadrant dělí do tří úseků a tak se potom dostaneme k dvanácti domům. Ascendent je stupeň zvěrokruhu, který vychází na východním horizontu v okamžiku narození, střed nebes je stupeň zvěrokruhu, který se v okamžiku narození nachází nahoře na nejvyšším místě nebe. Osa ascendentu (osa procházející zvěrokruhem od ascendentu k protilehlému bodu k descendentu) a osa středu nebes (osa zvěrokruhu od středu nebes k protilehlému bodu, nadiru) jsou jako nejvýraznější osy domů značně významné pro srovnání horoskopů budoucích svatebčanů. Budoucí partneři jsou např. v Indii shledáni navzájem vhodnými, když Měsíc v jednom horoskopu stojí v konjunkci s ascendentem v druhém horoskopu, tj. když je zde ve zvěrokruhu seřazení ascendentu s Měsícem. Stejně jako osa měsíčního uzlu může být do vyhledávání seřazení ve zvěrokruhu obou horoskopů zahrnuta také osa ascendent-střed nebe, která poskytuje „částečné znázornění“ domů. Tímto způsobem, tj. vtažením osy ascendentu a osy středu nebe, jsou do vyhledávání seřazení ve zvěrokruhu brány v úvahu také domy, i když jen částečně.

Bylo by chybou si myslet, že dva lidé, kteří chtějí uzavřít sňatek, by měli být o svých výhledech ohledně sňatku poučováni na základě vztahů svých horoskopů. Praktiky vedoucí ke sňatku, které se provádějí na základě astrologické kompatibility zejména v Indii, mohou vést nejen k omylu (ve světle karmických vztahů). Ve skutečnosti se dějí proti svobodné vůli zmíněných lidí tím, že se kříží jejich karmické vztahy, které by mohly být naplněny, kdyby se mohla vyjádřit jejich svobodná vůle.

Dva lidé, kteří jsou v úplné svobodě přivedeni k sobě řízením osudu, kteří se oboustranně

zamilují, opravdově se milují a z této vzájemné lásky uzavřou sňatek, jsou téměř vždy k sobě vedeni karmickými vztahy. Vztah nemusí pocházet z bezprostředně předcházející inkarnace, může přijít dokonce ještě z dřívější inkarnace, ale to nehraje roli. Důležité je, že karmický vztah je opět přivedl dohromady, což je značně nezávislé na vztazích horoskopů zmíněného páru. Rady astrologa, který posuzuje pouze četné negativní aspekty jejich horoskopů a podle toho jim sňatek nedoporučuje, vycházejí mnohdy z falešného předpokladu (teorie o astrologické kompatibilitě), který přehlíží právě karmické vztahy. Hermetický astrolog, který si uvědomuje priority karmických vztahů před astrologickými hledisky, si ukládá jinou úlohu. Namísto posuzování souladu či nesouladu horoskopů obou lidí vyhledá na základě karmického výzkumu jejich karmický vztah z dřívějších inkarnací. Na základě karmických vztahů může být ke svatbě předurčený i pár s astrologicky nepřijatelnými horoskopy. V takovém případě se lidé mají vzít navzdory svým horoskopům!

Opatrnost při sdělování výsledků výzkumu karmy

Zajisté není zbytečné uvádět, že hermetický astrolog je povinen při sdělování výsledků karmického výzkumu dodržovat nejvyšší opatrnost. Pro sdělování výsledků karmického bádání platí přísná pravidla. Pro partnerský vztah by mohlo být v některých případech vysloveně škodlivé, kdyby jeden z partnerů nebo oba o svém karmickém vztahu věděli. Jedná se především o případ, kdy se svatba (a není to tak zřídka) uskuteční na základě negativních karmických vztahů právě proto, aby se negativní vztah z dřívější inkarnace stal opět dobrým. Kdyby pár věděl o negativním vztahu z dřívější inkarnace, mohlo by to přivést do těžkostí a komplikací jejich stálý vztah, který je snad relativně harmonický. Je-li však jejich současný trvajícím vztah na druhé straně problematický, mohla by znalost obtížné karmické minulosti vést k nesmiřitelnému zlomu mezi partnery. Také by ovšem mohla vést k pochopení hlubší povahy obtížného vztahu, a tím přispět ke smíření s uzavřeným sňatkem. To jsou některá „pro a proti“, která hermetický astrolog musí zvážit, dříve než na sebe vezme závažnou odpovědnost související se sdělováním výsledků výzkumu karmy.

Pravá manželství „jsou uzavírána v nebi“, tj. jsou téměř vždy výsledkem karmických vztahů z dřívější inkarnace, kdy jsou odpovídající partneři k sobě vedeni nebeskými mocnostmi, které spolupůsobí při naplnění karmy. Každá individualita vyhledává své narození v *době* konstelace, která souhlasí s jejím osudem, neboť konstelace hvězd při jejím narození má vztah k jejímu osudu a je jeho výrazem. Její osud je sem doslova přenesený hvězdami. Proto nepřekvapuje, že karmické vztahy dvou lidí, jejichž osudy (i horoskopy) jsou tak silně navzájem propojené, dokonce vedou k manželství. Toto propojení přichází v podobě metamorfóz aspektů a seřazení ve zvěrokruhu. Přispívá to k určitému ospravedlnění tradice srovnávání horoskopů ohledně astrologické kompatibility a zároveň vysvětluje, proč C. G. Jung ve svém statistickém průzkumu srovnávacích horoskopů dospěl k pozitivním výsledkům u mnoha stovek manželských párů.

Existence spojení mezi partnerskými horoskopy (ve formě metamorfóz aspektů a seřazení ve zvěrokruhu) může být obecně vykládána jako výraz karmického vztahu, protože autentická manželství jsou obvykle vždy výsledkem karmického vztahu. Karmický vztah ale nemusí být vůbec vyjádřený v dotyčných horoskopech, nebo jejich propojení mohou být jen velmi malá. Jak jsme uvedli v případě karmického vztahu Richarda Wagnera a Friedricha Nietzscheho, existuje jen velmi málo spojení mezi jejich horoskopy.

Karmický základ manželství a tři úrovně lásky

Bez znalosti karmických vztahů je skutečně fakticky nemožné pochopit základní význam manželství; v otázce manželství existuje chaos, protože chybí odpovídající poznání.

Z karmického hlediska existují dva hlavní motivy k uzavření manželství:

- 1) naplnění pozitivního karmického vztahu, který povede k vyššímu stupni ve vývoji;
- 2) zpracování negativního karmického vztahu, který obrátí k dobrému negativní karmu dvou lidí, jež vznikla v minulé inkarnaci.

Platnost obou motivů je na stejné úrovni v tom smyslu, že oba mohou vést ke šťastnému nebo nešťastnému manželství. Manželství, které se zakládá na pozitivním karmickém vztahu, může mít zajisté dobrý začátek, přesto však pozitivní karmický vztah nemůže garantovat celoživotní přátelství, jak jsme na to poukázali při zkoumání karmického vztahu mezi Richardem Wagnerem a Friedrichem Nietzsche. Pozitivní karmický vztah se může náhle změnit v negativní vztah, není-li o něj správným způsobem pečováno. Na druhé straně impuls chtít opět něco udělat dobře, impuls, který je základem manželství, spočívajícím na negativním karmickém vztahu, může doslova způsobit zázrak. Impuls učinit obrat k dobru může vše negativní z minulého karmického vztahu změnit v pozitivní.

Nyní se vynoří otázka: Má-li určitá osoba *mnoho karmických vztahů*, proč by měl být před všemi ostatními vybrán jen *jeden*, aby mohl být zpečetěn celoživotním svazkem manželství?

Odpověď na tuto otázku má zásadní význam pro porozumění významu manželství, neboť přivádí srdce k ezoterickému pohledu na život, spočívajícímu v moudrosti, že smysl pravé lásky lze postihnout na základě křesťansko-ezoterického učení *o bližněctví duší*. Mezi všemi karmickými vztahy, které individualita může mít, má stěžejní význam pouze *jeden karmický vztah*, a to právě s bližnečkou duší, protože ten představuje původní, primární karmický vztah. Zpečetit takto vytvořený karmický vztah celoživotním svazkem, svátostí manželskou, znamená uznat přednost karmického svazku před všemi ostatními vztahy. To je praobraz, ideál, který je základem instituce manželství, která ve světle ezoterického učení o bližnečce duši odpovídá vyšší duchovní skutečnosti. Manželství je zde pro lásku, tj. k uskutečnění nejhlubšího významu své existence - lásky.

Toto poznání vychází z ezoterického učení pythagorejského bratrství, pro které ustanovení manželství hrálo velmi důležitou úlohu. Pythagorejci význam manželství vysvětlovali ezoterickým učením o třech úrovních lásky (duchovní, duševní a fyzické). Pythagoras učil, že láska působí na třech různých úrovních a své naplnění nachází v manželství.

1) Na úrovni ducha je láska v podstatě světlem. Na této úrovni může milovat každý člověk - tj. může být v duchovním světě sjednocen s každým jiným člověkem. Na této úrovni, úrovni ducha, je láska univerzální, objímající celé lidstvo. Jako duchovní bytost je každý člověk schopen milovat každého jiného člověka.

2) Na druhé, duševní úrovni se láska sice může dotýkat každého člověka, přesto se však může rozšířit pouze na zvláštní okruh lidí jako na duševní bytosti, tj. na bytosti s duší a duchem. Na úrovni duše se láska vyjadřuje jako teplo a tato láska se může rozprostřít na všechny lidi, s nimiž má člověk duševní vztah (karmický vztah nebo nově získaný přátelský vztah). Lidé, s nimiž má individualita karmický vztah, tvoří jeho *karmický kruh*. S těmi, kteří patří do této skupiny, je láska možná na duševní úrovni. Lidé, patřící ke karmickému vztahu, nebo ti, kteří vstoupili do tohoto kruhu novým vztahem, mohou být milováni ať již na úrovni ducha, kde láska má povahu světla, nebo na úrovni duše, v níž láska má povahu tepla.

3) Třetí úroveň: Tak jako se duchovní láska (světlo) může rozprostírat na všechny lidi a jako duševní láska (teplo) může být vnímána okruhem lidí (karmický kruh), tak je fyzická láska (životní síla) záležitostí volby jediného člověka, který je vybrán z karmického kruhu. V ideálním případě je předmětem této volby blíženecká duše. Jak bylo výše zmíněno, karmický vztah mezi duševními blíženci je praobrazným, přednostním vztahem.

Manželství mezi blíženeckými dušemi je však přesto vzácné, protože tento svazek předpokládá naplnění určitých osudových podmínek. Takové manželství je úplně nemožné, když například nejsou blíženecké duše inkarnovány ve stejném čase, tj. když přijdou na svět s velkým časovým odstupem. Nebo narodí-li se sice ve stejné době nebo s odstupem pouze několika roků, ale v určité inkarnaci budou mít stejné pohlaví, ani zde manželství nepřichází v úvahu. Blíženecké duše mohou na svět přijít také jako bratr a sestra nebo v jiném úzkém pokrevním svazku, který manželství opět vylučuje. Blíženecká duše blízence často není ta, která je vybrána z karmického kruhu, ale je to někdo jiný, kdo je s přihlédnutím ke svému osudu povolán zaujmout její místo. Tato volba se však uskutečňuje na vyšší úrovni bytí ještě před inkarnací, takže pozdější setkání (po inkarnaci) dvou lidí, kteří se rozhodli k manželství, má často kvalitu setkání sesterských duší. Je to setkání, které si oba zvolili ještě před svou inkarnací - „v nebi“. Z tohoto hlediska je zcela pravdivý výrok, že „manželství jsou uzavírána v nebi“.

Manželský vztah úplné lásky

Opravdové manželství je vždy spojením duševních dvojčat nebo spojením na základě osudových příčin (tj. na základě pozitivního nebo negativního karmického vztahu) dvou individualit náležejících ke stejnému karmickému kruhu. V případě spojení z osudových příčin dojde k uzavření manželství navzdory praobrazu spojení duševních dvojčat. Jinými slovy: Praobrazem každého pravého manželství je spojení duševních dvojčat, které je v Bibli vylíčeno jako spojení prvního muže a první ženy, kteří se jako první inkarnovali na Zemi, spojení Adama a Evy.

Adam řekl: *Ona je kost z mé kosti a maso mého masa... proto opustí muž svého otce a svou matku a přidrží se své ženy a stanou se jedním tělem* (Genesis 2, 23-24). V Novém zákoně je to vyjádřeno takto: *Proto člověk opustí matku i otce a připojí se k manželce své a budou jedním tělem... tak nejsou dále dva, ale jedno tělo* (Matouš 19, 5-6). Tak to je na třetí rovině lásky - fyzické rovině -, aby došlo k fyzickému spojení (*stanou se jedním tělem*).

Přítom se uskuteční přenos životních sil. Naplnění lásky v manželství znamená *naprostou* lásku, což znamená naplnění lásky ve všech třech rovinách - duchovní, duševní a fyzické.

Po shrnutí ezoterického učení o třech rovinách lásky můžeme zodpovědět počáteční otázku: Má-li individualita mnoho karmických vztahů, proč by měl být před všemi ostatními vybrán jeden z nich a zpečetěn celoživotním svazkem?

Odpověď zní: Naprostá, úplná láska je možná jen s *jedním* člověkem. Člověk, který se spojí se zvoleným partnerem na všech třech rovinách, tj. duchovně, duševně a fyzicky, přičemž tento svazek opravdového manželství vychází z jeho vyššího bytí, to učiní *absolutně*. Nemůže potom odsunout jednu část, jednu úroveň lásky, aby se mohl fyzicky spojit s jiným člověkem jako s milencem a „zvoleným“. O spojení duševních dvojčat se naopak jedná i tehdy, je-li blíženeckou duší milenec nebo ten, který je vybrán z karmického kruhu osob. Oklamat nebo podvést milence, tj. duševní dvojče nebo zvoleného z karmického kruhu, znamená vlastně zradit praobraz úplné lásky - praobraz, který je ve Starém zákoně reprezentován Adamem a Evou.

Význam manželství není objasněn pouze praobrazem Adama a Evy ve Starém zákoně. Stejný smysl nalézáme také v Novém zákoně, neboť první z Kristových zázraků, který popisuje Janovo evangelium, je svatba v Káně. V očích Ježíše Krista je svatba tak závažná, že svůj první zázrak

věnoval jako své požehnání manželskému páru v Káně, stejně jako věnoval své požehnání prvnímu páru Otec ve Starém zákoně. (*Bud'te plodní a množte se, naplňte Zemi a podříd'te si ji*, Genesis 1, 28). Syn tak v Novém zákoně posvětil manželství svojí přítomností na svatbě v Káně a proměnou vody ve víno. Na každém pravém manželství, jehož praobrazem je spojení Adama a Evy a svatba páru v Káně, tedy spočívá požehnání Otce a požehnání Ježíše Krista.

Vztah dvou karmicky spojených lidí

K chaosu v manželských vztazích, který se objevil zvláště v novější době, došlo k „promíchání“ tří úrovní lásky: duchovní, duševní a fyzické. Je samozřejmě správné chtít každého člověka milovat na duchovní rovině, ale bylo by absurdní přenášet tuto touhu rovněž na fyzickou rovinu a snažit se vstupovat do fyzických vztahů všude, kde je to možné.

Také duševní vřelost přátelského kruhu, tu opravdovou vřelost, kterou můžeme zakusit, nelze poskytovat každému muži nebo ženě či dítěti, protože skutečnou duševní vřelost je možné zažít jen tam, kde již existuje duševní vztah (tj. kde existuje karmický vztah nebo je budován nový vztah). Duševní vřelost, kterou zažijeme s členy vlastního karmického kruhu, může tento kruh přesahovat, navážeme-li kontakt mimo něj, ale je nemožné nazvat přátelský kontakt s každým mužem, s každou ženou a s každým dítětem na této planetě.

Setkání dvou karmicky spojených lidí je často interpretováno nesprávně. Zkušenost světla a vřelosti lásky, kterou dva lidé mohou vůči sobě navzájem pociťovat, může být až příliš často znamením opravdové lásky ve smyslu manželské lásky. Je to přirozeně pravá láska! A je jen správné, že členové karmického kruhu vůči sobě pociťují toto světlo a vřelost. Ale bylo by omylem tuto zkušenost hned považovat za pravou lásku s požadavkem jejího naplnění na fyzické rovině, které vlastně patří k manželské lásce.

Moudrost zasnub spočívá právě v tom, abychom se ještě předtím, než bude duševní vztah naplněn v manželství jako fyzický vztah, mohli vyhnout případným omylům. (Nakonec volba, s kým chceme prožít zbytek života, není nedůležitá!) Přirozeně se může přihodit, že bliženecké duše se navzájem hned poznají, nebo že setkání s „vyvoleným“ je intuitivně prožíváno tak, že není pochybnosti o správnosti tohoto svazku, ale v takových případech bude svědčit o moudrosti, necháme-li uplynout nějaký čas, než se duševní vztah naplní také na fyzické úrovni. Tento čas může pomoci zintenzivnit vědomí posvátné povahy fyzického spojení manželství.

Pochopení tří úrovní lásky - duchovní, duševní a fyzické, je tedy jedním z léků, který pomáhá řešit problém rostoucího chaosu manželských vztahů a lidských vztahů vůbec. Přispívá k ujasnění, k jaké oblasti současný vztah lásky náleží, když například vdaná žena, která při nové známosti zažije lásku jako světlo a teplo, ji pozná jako karmický vztah, jako setkání s někým z jejího karmického kruhu. Má-li tato žena vědomí o třech úrovních lásky, bude s to nejen vnitřně uznat lásku, která je snad pociťována oboustranně, ale zároveň si uvědomí, že tato láska náleží k duševní úrovni a nepřipustí, aby tato zkušenost narušovala její trvalý manželství. Naopak, duševní vztahy a také duchovní spřízněnost nemusí manželské (fyzické) vztahy narušovat, ale mohou je dokonce obohatit. Je to otázka vzájemné důvěry manželského páru - uznávat hodnotu a nutnost duševního a duchovního vztahu partnera, ale zároveň s jistotou vědět o věrnosti úplné lásky, kterou vyžaduje manželství. Naprostá láska v manželství může skutečně vytvořit volný prostor, v němž mohou dále růst duševní (karmické) vztahy a duchovní vztahy každého páru. Porozumění ezoterickému významu manželství tak může vést k velkému naplnění života ve všech ostatních lidských vztazích, do nichž člověk vstupuje během života.